

ODPOWIEDZI NA KWESTIONARIUSZ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO**UDZIELONE PRZEZ KANDYDATA NA KOMISARZA****Margaritisa SCHINASA****Nominowanego wiceprzewodniczącego do spraw ochrony naszego europejskiego stylu życia****1. Ogólne kompetencje, zaangażowanie w sprawę europejską, niezależność osobista**

Jakie aspekty Pańskich kwalifikacji i doświadczenia mają szczególne znaczenie dla sprawowania obowiązków komisarza i promowania ogólnego interesu europejskiego, zwłaszcza w obszarze, za który byłby Pan odpowiedzialny? Co skłania Pana do ubiegania się o to stanowisko? W jaki sposób przyczyni się Pan do realizacji strategicznego programu działań Komisji? W jaki sposób zamierza Pan uwzględniać aspekt płci i włączyć perspektywę płci do wszystkich obszarów polityki podlegających Pana resortowi? W jaki sposób może Pan wykazać przed Parlamentem Europejskim swoją niezależność oraz zapewnić, że żadna działalność prowadzona w przeszłości, w chwili obecnej oraz w przyszłości nie będzie podawać w wątpliwość Pańskiej rzetelności w wywiązywaniu się z obowiązków komisarza?

Wiara w europejski projekt ukształtowała moje życie od czasów studenckich i przez cały okres mojej kariery zawodowej, którą w pełni poświęciłem służbie instytucjom europejskim. Byłem świadkiem przystąpienia mojego kraju do Unii Europejskiej w momencie, gdy rozpocząłem studia; zrozumiałem wówczas, że jest to wezwanie dla mojego pokolenia.

Jeżeli moja nominacja na członka kolegium komisarzy zostanie zatwierdzona, zamierzam wykorzystać całe moje doświadczenie i wiedzę na temat instytucji z korzyścią dla wspólnej pracy i współpracować z moimi kolegami przy realizacji naszego wspólnego programu. Mam znaczące doświadczenie, z którego będę mógł korzystać, w wielu kwestiach politycznych, jak również w funkcjonowaniu instytucji. Pracowałem w Komisji Europejskiej przez niemal 30 lat, głównie na stanowiskach kierowniczych wyższego szczebla, a w latach 2007–2009 pełniłem funkcję posła w Parlamencie Europejskim.

Różne powierzane mi funkcje dały mi możliwość wniesienia wkładu w najważniejsze moim zdaniem dla Europy projekty w tak różnych dziedzinach jak transport, energia, gospodarka, zdrowie i konsumenci. Jako główny rzecznik Komisji Europejskiej, przez ostatnie pięć lat miałem wgląd we wszystkie dziedziny prac Komisji we wszystkich państwach Unii Europejskiej. W tym okresie kwestie migracji i bezpieczeństwa stały się najważniejszymi elementami programu politycznego, obok zatrudnienia, wzrostu gospodarczego i włączenia społecznego w kontekście różnorodności.

Mój mandat posła do Parlamentu Europejskiego pozwolił mi dogłębnie poznać funkcjonowanie tej instytucji. Dla członka kolegium jest to przywilej. Jestem głęboko przekonany o znaczeniu odpowiedzialności i silnych związków międzyinstytucjonalnych. Jako członek komisji BUDG zawsze miałem świadomość znaczenia strategicznego i odpowiedzialnego zarządzania pieniędzmi europejskich podatników – na przykład kiedy

podjąłem się roli sprawozdawcy ds. finansowania Galileo i kontrsprawozdawcy ds. budżetu UE na rok 2009.

Jeśli moja nominacja na wiceprzewodniczącego zostanie zatwierdzona, zamierzam też w pełni wykorzystywać całą wiedzę na temat europejskich strategii politycznych, jaką zgromadziłem, aby formułować wytyczne w ramach mojego resortu. Dla przykładu, jako szef gabinetu komisarza ds. zdrowia i ochrony konsumentów podczas pierwszej kadencji Komisji pod kierownictwem przewodniczącego Barroso, pracowałem nad utrzymaniem znaczenia bezpieczeństwa żywnościowego w Europie, jako jednej z cech rozpoznawczych, odpowiednio ukierunkowując zarządzanie poważnymi kryzysami, takimi jak rozprzestrzenianie się grypy ptaków, i pomagając utrzymać intensywne stosunki handlowe w tym wiodącym sektorze europejskiej gospodarki. W dziedzinie zdrowia publicznego moja praca polegała na pomocy państwom członkowskim w walce z chorobami przewlekłymi.

Jestem przekonany, że rola członka kolegium polega między innymi na przyczynianiu się do utrzymania solidarności, będącej esencją Unii Europejskiej, szczególnie w okresach kryzysów, kiedy państwa członkowskie najbardziej jej potrzebują. Podczas drugiej kadencji komisji Barroso koordynowałem na przykład prace zespołów zadaniowych Komisji ds. Grecji. Pomagaliśmy w szczególności władzom greckim w szczegółowym określeniu pomocy technicznej niezbędnej do wsparcia wysiłków Grecji na rzecz przywrócenia zrównoważonego wzrostu i tworzenia miejsc pracy, co było możliwe dzięki solidarności ze strony Unii.

Doświadczenia te zaowocowały dogłębną znajomością funkcjonowania instytucji europejskich oraz podziwem dla wyników, jakie są one w stanie osiągać. Pracując razem możemy przenosić góry! Wystarczy tylko widzieć świat, jakiego chcemy, a nie taki, jaki istnieje. To właśnie motywuje mnie do działania.

Jako wiceprzewodniczący, wraz z członkami właściwej grupy komisarzy, będę współpracować ze wszystkimi właściwymi komisjami Parlamentu Europejskiego i z rządami państw członkowskich UE. Zamierzam również wykorzystać moje doświadczenia w komunikacji, aby zaangażować się w dialog obywatelski i lepiej zrozumieć oczekiwania obywateli w dziedzinach, za które będę odpowiedzialny. Zamierzam wykorzystać wiedzę zdobytą w mojej karierze jako urzędnika, posła do Parlamentu Europejskiego, kierownika i członka najbliższego grona współpracowników obecnego przewodniczącego Komisji, aby pomóc nowemu kolegium w realizacji programu politycznego, którego siłami napędowymi będą debata z instytucjami i oczekiwania obywateli Unii.

Podstawę naszej współpracy z Parlamentem Europejskim będą stanowić wytyczne polityczne Komisji pod przewodnictwem nowo wybranej przewodniczącej Ursuli von der Leyen. Zobowiązuję się dołożyć starań, by w pełni je zrealizować. Obowiązki wynikające z podziału tek dla mnie jako nominowanego wiceprzewodniczącego obejmą szeroki zakres kompetencji od edukacji i kultury, poprzez zatrudnienie, bezpieczeństwo, migrację po zdrowie i równość. Wspólnym mianownikiem dla wszystkich tych dziedzin jest dbałość o obywateli; obrona prostego, lecz niezmiernie ważnego założenia, że liczy się każdy człowiek; przekonanie, że nie możemy nikogo zostawić w tyle i że wszyscy powinni mieć dostęp do takich samych praw i możliwości. Jeśli moja nominacja na członka kolegium zostanie zatwierdzona, dołożę starań, by przyczynić się do stworzenia Unii równości, gdzie wszyscy będą mogli korzystać z jednakowych praw i możliwości.

Będę propagować równość płci we wszystkich obszarach mojej odpowiedzialności: koordynując i kontynuując wdrażanie strategii na rzecz równości płci, angażując się w promowanie równego wynagrodzenia za pracę o jednakowej wartości niezależnie od płci, promując równy dostęp do opieki zdrowotnej i edukacji oraz zwalczając dyskryminacyjne praktyki migracyjne w Unii i za jej granicami. Jako kierownik i polityk praktykuję równouprawnienie płci zawsze, kiedy mam okazję tworzyć zespół a także w opracowywanych strategiach. Zamierzam stosować tę zasadę w odniesieniu do mojego przyszłego zespołu i propozycji politycznych jako wiceprzewodniczący nowej Komisji.

Jestem głęboko przekonany o znaczeniu rozliczalności, dlatego przedstawiłem Parlamentowi Europejskiemu moje oświadczenie o braku konfliktu interesów i zobowiązuję się do pełnego przestrzegania postanowień Traktatu i kodeksu postępowania komisarzy. Jak zawsze w ciągu mojej długiej służby w instytucjach UE, będę działał w sposób wolny od instrukcji od podmiotów zewnętrznych oraz z poszanowaniem praw podstawowych i wartości, które stanowią podstawę istnienia Unii Europejskiej.

Zobowiązuję się do zachowywania najwyższego stopnia przejrzystości i upubliczniania wszelkich kontaktów i spotkań z organizacjami zawodowymi lub osobami samozatrudnionymi w każdej sprawie związanej z kształtowaniem i wdrażaniem polityki UE, zgodnie z obowiązującymi przepisami Komisji.

2. Kierowanie resortem oraz współpraca z Parlamentem Europejskim

Jak ocenilby Pan swoją rolę jako członka kolegium komisarzy? W jakim zakresie jest Pan gotów odpowiadać przed Parlamentem za podejmowane przez siebie działania oraz za działania podległych Panu departamentów? Jakie konkretne zobowiązania jest Pan gotowy poczynić w zakresie zwiększenia przejrzystości, zacieśnienia współpracy oraz podejmowania skutecznych działań w związku ze stanowiskami Parlamentu oraz składanymi przez niego wnioskami w sprawie inicjatyw ustawodawczych? W związku z planowanymi inicjatywami lub procedurami w toku – czy jest Pan gotowy udostępniać Parlamentowi informacje i dokumenty w równym stopniu, co Radzie?

Zadaniem wiceprzewodniczących jest kierowanie i koordynacja. Moje zadanie rozumiem jako rolę koordynatora, osoby udzielającej wskazówek i ukierunkowującej działania w ten sposób, by współpraca we wszystkich dziedzinach kompetencji Komisji podlegających mojej odpowiedzialności służyła realizacji wspólnych celów. Zakres obowiązków przypisanych mi jako kandydatowi na komisarza obejmuje kilka najważniejszych moim zdaniem obszarów działania Unii. Wynika to z faktu, że wszystkie obszary polityki wchodzące w zakres moich kompetencji bezpośrednio dotyczą ludzi. Człowiek jest w centrum naszych działań na rzecz poprawy edukacji w Unii i naszej pracy na rzecz zdrowia, podobnie jak wysiłków na rzecz zapewnienia bezpieczeństwa naszej Unii oraz tych służących konsolidacji naszej polityki migracyjnej. Są to obszary pracy bezpośrednio służącej poprawie codziennego życia ludzi w UE i poza jej granicami. Jestem przekonany, że są to dziedziny, w których Unia może doprowadzić do wymiernych postępów. Będę usilnie dbać o to, aby nasza praca w tych dziedzinach pozostała skoncentrowana na ludziach.

Zgodnie z pismem określającym moje zadania, chciałbym jako wiceprzewodniczący wnieść istotną wartość dodaną w koordynowanie prac Komisji w trzech głównych obszarach: umiejętności, edukacji i integracji; unii bezpieczeństwa i zagrożeń hybrydowych; oraz nowego paktu na rzecz migracji i azylu, łączącego politykę wewnętrzną i zewnętrzną.

Jako zastępca szefa gabinetu komisarza odpowiedzialnego za kwestie transportu, energii i stosunków z Parlamentem Europejskim w Komisji pod przewodnictwem Romano Prodiego, uczestniczyłem w negocjacjach w sprawie Porozumienia ramowego w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim i Komisją Europejską. Doświadczenie to ukształtowało moją kulturę pracy, wykorzystaną potem zarówno w Komisji Europejskiej, jak i w Parlamencie Europejskim. Ciągły, merytoryczny dialog między Komisją a Parlamentem Europejskim ma zasadnicze znaczenie dla poszanowania wartości demokratycznych leżących u podstaw struktury Unii Europejskiej. Zamierzam w pełni wykorzystać tę kulturę w mojej nowej roli, angażując się w proces kształtowania polityki wspólnie z Parlamentem Europejskim, na podstawie dialogu politycznego między obiema instytucjami, m.in. poprzez regularne uczestnictwo w posiedzeniach komisji parlamentarnych, dyskusjach trójstronnych i sesjach plenarnych Parlamentu Europejskiego. Po mianowaniu zamierzam zaproponować konkretny harmonogram zorganizowanego dialogu ze wszystkimi komisjami parlamentarnymi związanymi z zakresem moich obowiązków, a także zachęcać wszystkich komisarzy, którzy będą pod moim kierownictwem jako wiceprzewodniczącego do regularnego dialogu w oparciu o konkretny porządek obrad, co umożliwi nam posuwanie prac naprzód.

Zawsze dokładałem starań, aby przy realizacji wszystkich moich zadań politycznych w Komisji Europejskiej utrzymywać bliskie stosunki z Parlamentem Europejskim. Jako poseł do Parlamentu Europejskiego nauczyłem się z praktyki, co oznacza reprezentowanie interesów okręgu wyborczego i ich obrona na arenie Europy, a także jak przekładać język Europy z powrotem na język lokalny. Jest to zasada, która będzie kierować moją codzienną działalnością na stanowisku wiceprzewodniczącego. Zamierzam ściśle współpracować ze wszystkimi komisjami Parlamentu Europejskiego i wierzę, że istotną wartość dodaną będzie stanowić to, że będę w stanie omawiać z nimi wszystkie aspekty wchodzące w skład mojej teki.

Z mojego osobistego doświadczenia wynika, że nasze stosunki muszą być otwarte, przejrzyste i oparte na wzajemnym zaufaniu. W trakcie mojej kadencji będę zawsze do dyspozycji Parlamentu Europejskiego, aby omawiać zagadnienia wchodzące w zakres moich kompetencji. Dopilnuję również, aby tą samą zasadą kierowali się członkowie mojego gabinetu, komisarze, departamenty Komisji i służby, za które będę odpowiedzialny.

W odniesieniu do przejrzystości, jako były poseł do Parlamentu Europejskiego, jestem w pełni świadomy jej znaczenia i wiem, że wykracza ono daleko poza Brukselę. Zobowiązuję się do upubliczniania wszelkich kontaktów i spotkań z organizacjami zawodowymi lub osobami samozatrudnionymi w każdej sprawie związanej z kształtowaniem i wdrażaniem polityki UE zgodnie z obowiązującymi przepisami Komisji. Będę w przejrzysty sposób współpracować z Parlamentem i zobowiązuję się do stałego dialogu, regularnej sprawozdawczości i wymiany informacji z posłami do Parlamentu. Dopilnuję również, by Parlament Europejski był regularnie informowany o kwestiach należących do zakresu mojej odpowiedzialności, zwłaszcza przed ważnymi wydarzeniami i na kluczowych etapach negocjacji międzynarodowych.

Nowo wybrana przewodnicząca Komisji Ursula von der Leyen popiera prawo inicjatywy ustawodawczej dla Parlamentu Europejskiego. Zobowiązała się, że gdy Parlament przyjmie rezolucję, stanowiąc większością głosów, Komisja przedstawi w odpowiedzi akt ustawodawczy, przy pełnym poszanowaniu zasad proporcjonalności, pomocniczości i lepszego stanowienia prawa.

W pełni popieram ten cel i – w ramach zobowiązania nowego kolegium komisarzy do pogłębienia partnerstwa z Parlamentem Europejskim – będę ściśle współpracować z Parlamentem na każdym etapie debaty nad rezolucjami przyjmowanymi na podstawie art. 225 TFUE. Zobowiązuję się ściśle współpracować z odpowiednimi komisjami parlamentarnymi oraz aktywnie i osobiście uczestniczyć w posiedzeniach przygotowujących rezolucje na podstawie art. 225 TFUE. Jestem głęboko przekonany, że usprawni to dialog, zwiększy zaufanie i poczucie współdziałania na rzecz osiągnięcia wspólnego celu.

Zobowiązuję się ponadto do dopilnowania, aby w przypadku przyjęcia przez Parlament uchwały w dziedzinach wchodzących w zakres moich kompetencji, Komisja podjęła działania następcze w terminie trzech miesięcy zgodnie z Porozumieniem ramowym.

W przypadku gdy kompetencje Parlamentu Europejskiego i Rady są jednakowe, w pełni zobowiązuję się do wykonania postanowień Porozumienia ramowego i Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa, co oznacza, że zobowiązuję się przekazywać Parlamentowi informacje i dokumenty na równi z Radą.

Pytania Komisji Kultury i Edukacji

3. Jak określiłby Pan „europejski styl życia”, biorąc pod uwagę różnorodność kultur narodowych w całej UE? Jakie są Pana priorytety polityczne w dziedzinie edukacji, kultury i sportu? Jak ocenia Pan znaczenie i widoczność programów finansowania edukacji, kultury i sportu? Jak wyobraża sobie Pan interakcję między różnymi obszarami polityki i programami? W jaki sposób na przykład strategie polityczne w dziedzinie edukacji i kultury mogą się wzajemnie uzupełniać? Ponadto w jaki sposób, konkretnie, chce Pan zapewnić, by UE promowała podejście do edukacji i umiejętności zakładające uczenie się przez całe życie w połączeniu z silnym wymiarem mobilności? Różne państwa członkowskie stosują różne podejścia do nauczania o UE. Czy dostrzega Pan wartość wspólnych unijnych narzędzi wspierania państw członkowskich?

Traktat przypomina nam, że Unia Europejska opiera się na poszanowaniu godności człowieka „w społeczeństwie opartym na pluralizmie, niedyskryminacji, tolerancji, sprawiedliwości, solidarności oraz na równości kobiet i mężczyzn”. Bycie Europejczykiem to dla mnie poszanowanie naszej różnorodności i promowanie stylu życia, którego najważniejszymi wartościami są włączenie społeczne i solidarność. Bycie Europejczykiem oznacza również ochronę osób znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji społecznej, w Unii i poza jej granicami.

Różnorodność kultur w państwach członkowskich i ich regionach jest naszym wspólnym dziedzictwem i sprawia, że jesteśmy Europejczykami. Kultura europejska jest podziwiana na całym świecie. Powinniśmy się z tego cieszyć, ale musimy również ją chronić. Nasz europejski styl życia wiąże się z poszanowaniem i propagowaniem różnorodności i pluralizmu, zachowaniem naszej wspólnej spuścizny kulturowej i zachęcaniem do prowadzenia dynamicznej i kreatywnej współpracy transgranicznej.

Przypisane mi obowiązki obejmą szeroki zakres kompetencji od edukacji i kultury, przez bezpieczeństwo i migrację po zdrowie i równość. W tych dziedzinach można promować Europę sprzyjającą włączeniu społecznemu, sprawiedliwą i prężną oraz w istotny sposób

wpływać na życie ludzi. Chcę zrobić wszystko, co w mojej mocy, aby do tego właśnie wykorzystać politykę UE.

Edukacja, kultura i sport opierają się na inwestowaniu w ludzi i angażowaniu obywateli w całej Unii. Ważne jest również zachęcanie do innowacji. Moim celem będzie zbliżenie tych obszarów polityki w interesie obywateli europejskich. Współpraca między przedstawicielami różnych języków, państw i dyscyplin może dać nam realne narzędzia do radzenia sobie z obecnymi wyzwaniem społecznymi i niedoborami umiejętności. Edukacja, kultura i sport mogą przyczynić się do poprawy naszego dobrobytu, promowania włączenia społecznego oraz tworzenia miejsc pracy i wzrostu gospodarczego. Musimy dalej rozwijać koncepcję edukacji dla kultury i poprzez kulturę, a także obecność kultury w edukacji. Szczególnie zależy mi na tym, by te obszary polityki pomagały ludziom poczuć się częścią naszego społeczeństwa oraz wyposażyć ich w wiedzę, doświadczenie życiowe i umiejętności niezbędne do osiągnięcia sukcesu. Moim priorytetem będzie zadbanie o to, by nie pominąć żadnej grupy demograficznej – młodzieży, osób pracujących, które potrzebują zdobyć nowe umiejętności, ani dorosłych.

W dziedzinie edukacji w wytycznych politycznych podkreślono potrzebę nadania nowej dynamiki staraniom na rzecz utworzenia do 2025 r. europejskiego obszaru edukacji, który będzie bardziej integracyjny i dostępny. Musimy zadbać o prawdziwe postępy w promowaniu dostępu do systemów kształcenia i szkolenia o wysokiej jakości i opartych na innowacjach. Będę współpracować z komisarzami ds. innowacji i młodzieży, miejsc pracy i równości w celu usunięcia barier i pokonania przeszkód, które utrudniają swobodny przepływ osób uczących się, oraz w celu wspierania transgranicznej mobilności edukacyjnej i współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia. Nowy program Erasmus zapewni obywatelom, organizacjom i instytucjom, a także państwom członkowskim, możliwość urzeczywistnienia wizji europejskiego obszaru edukacji: to właśnie ten cel przyświecał nowo wybranej przewodniczącej, gdy poparła ona wezwanie Parlamentu do potrojenia budżetu programu Erasmus.

W kontekście przemian społecznych, demograficznych i technologicznych kultura może przyczynić się do powstania poczucia wspólnoty. Jednak jak wynika z danych Eurostatu, ponad jedna trzecia Europejczyków nie uczestniczy w działalności kulturalnej. Dlatego sektor kultury potrzebuje naszego aktywnego wsparcia. Nasze strategie polityczne są w dużym stopniu ukierunkowane na osiągnięcie tego celu. Konieczne będzie jednak zwiększenie środków na program „Kreatywna Europa”, aby uwzględnić spadek uczestnictwa w życiu kulturalnym w całej UE.

Jeśli chodzi o sport, jednym z moich priorytetów będzie wykorzystanie go jako elementu łączącego nasze społeczeństwo ponad granicami państw członkowskich. Sport może mieć pozytywny wpływ na społeczeństwo pod względem zdrowia, włączenia społecznego i równości płci. Musimy wykorzystać ten potencjał, co wymaga również działania na szczeblu lokalnym.

Wzajemnie wzbogacające oddziaływanie kultury i edukacji musi znaleźć odzwierciedlenie w polityce UE. Obie te dziedziny polityki odgrywają zasadniczą rolę w propagowaniu aktywnej postawy obywatelskiej i wspólnych wartości. Powiązanie tych dwu tematów pozwoli w dużo większym stopniu rozwijać poczucie przynależności. W ramach programu Erasmus+ Komisja Europejska będzie finansowała wymiany międzykulturowe studentów oraz wspierała ich udział w wolontariacie i projektach edukacyjnych związanych z dziedzictwem kulturowym.

Musimy wzmocnić nasze modele kształcenia, aby zagwarantować Europejczykom możliwość uczenia się przez całe życie. W kontekście szybko zmieniającej się gospodarki i społeczeństwa musimy pomóc ludziom przygotować się na zmiany i dostosować się do nowych warunków – a przede wszystkim do nowych wymagań cyfrowych. Proces uczenia się przez całe życie jest ważnym elementem strategicznych ram współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia, europejskiego obszaru edukacji, europejskiego programu na rzecz umiejętności oraz programu Erasmus+. Wczesna edukacja, edukacja szkolna, szkolnictwo wyższe, kształcenie i szkolenie zawodowe oraz kształcenie dorosłych są niezbędnymi elementami edukacji, która przynosi korzyści obywatelom i całemu społeczeństwu. Wierzę, że możemy jeszcze lepiej pomagać ludziom nawigować między różnymi sektorami i kontekstami edukacji. Możemy na przykład propagować najlepsze praktyki umożliwiające obywatelom kontynuowanie kształcenia i szkolenia na różnych etapach kariery zawodowej, przeanalizować, w jaki sposób systemy kształcenia i szkolenia mogą oferować bardziej zindywidualizowane ścieżki kształcenia i szkolenia lub uznawać efekty uczenia się osiągnięte poza formalnymi systemami kształcenia.

Będę dążyć do zapewnienia większej dostępności do nauki wszystkim grupom społecznym, a w szczególności osobom należącym do mniejszości i osobom z niepełnosprawnościami. Musimy również zwiększyć wysiłki na rzecz rozwoju umiejętności, przewidywania potrzeb w zakresie umiejętności i zrozumienia posiadanych już umiejętności. Dzięki temu będziemy mogli lepiej identyfikować niedobory kwalifikacji i uzupełniać je, a także wspierać podnoszenie kwalifikacji i przekwalifikowywanie się. Częścią tego działania powinno być zbadanie idei kont edukacyjnych osób w wieku produkcyjnym. Z przyjemnością oczekuję na współpracę z komisarzami ds. innowacji i młodzieży oraz ds. miejsc pracy przy realizacji tego programu.

Jestem przekonany, że możemy zrobić więcej, aby wspierać nauczanie o UE przy pełnym poszanowaniu prawa państw członkowskich do organizowania własnych systemów edukacji. Możemy na przykład zapewnić wspólne unijne narzędzia, aby pomóc państwom członkowskim w określeniu odpowiednich programów nauczania, lub też narzędzia, które nauczyciele będą mogli wykorzystać w klasie. Znając doskonałe doświadczenia związane z działaniem „Jean Monnet” na poziomie szkolnictwa wyższego, opowiadam się za nową inicjatywą wspierającą państwa członkowskie w dzieleniu się wiedzą na temat Unii Europejskiej.

Bez niezbędnych środków finansowych nie uda nam się osiągnąć postępów w tej dziedzinie. Potrzebne nam są solidne i ambitne programy finansowania. Musimy również szybko osiągnąć porozumienie w sprawie przyszłych programów Erasmus+ i Kreatywna Europa oraz Europejskiego Korpusu Solidarności w celu uniknięcia luki w finansowaniu w 2021 r. Zamierzam również wykorzystać moje doświadczenia w komunikacji, aby dotrzeć do większej liczby odbiorców i informować o możliwościach oferowanych przez UE. Będę też pracować nad tym, by wszystkie te możliwości były bardziej dostępne i sprzyjające włączeniu społecznemu.

4. Jako wiceprzewodniczący jest Pan odpowiedzialny za szereg obszarów polityki wchodzących w zakres kompetencji różnych komisarzy. W jaki sposób zamierza Pan współpracować na przykład z komisarzem ds. innowacji i młodzieży, aby zapewnić skoordynowane podejście UE do edukacji, kultury i sportu? W jaki sposób będzie funkcjonować koordynacja w Komisji? Jest Pan w szczególności odpowiedzialny za

Europejski Korpus Solidarności i DiscoverEU, które zgodnie z wnioskiem Komisji są częścią programu Erasmus+. W jaki sposób zamierza Pan zapewnić skuteczne, skoordynowane podejście do wdrażania w ramach tych programów?

Nowo wybrana przewodnicząca jasno określiła rolę wiceprzewodniczących i komisarzy w dynamicznym sposobie pracy opartym na głębokim zaangażowaniu w realizację wspólnych celów. Wiele obszarów polityki jest ze sobą powiązanych, co oznacza, że postęp w nich jest możliwy jedynie poprzez pracę ponad granicami politycznymi, wykorzystując w tym celu systemy umożliwiające pełne wykorzystanie synergii. Służby Komisji Europejskiej są centrami doskonałości w dziedzinach, za które są odpowiedzialne, ale ich organizacja pracy często oznacza, że działania prowadzone są w różnych wydziałach. Jeśli moja kandydatura na wiceprzewodniczącego zostanie zatwierdzona, skorzystam z mojej szczegółowej wiedzy na temat funkcjonowania Komisji w celu koordynacji dziedzin polityki, za które odpowiedzialni są komisarze ds. innowacji i młodzieży, miejsc pracy, równości i zdrowia. Dzięki temu będziemy mogli realizować nasze priorytety w sposób kolegialny i kreatywny.

Często piastowałem stanowiska, które wymagały koordynacji i współpracy z różnymi departamentami i członkami kolegium komisarzy. Zamierzam działać w sposób otwarty i oparty na współpracy, co pomoże w ustalaniu priorytetów i osiąganiu wymiernych rezultatów. Komisja ma duże doświadczenie w korzystaniu ze stanowiska wiceprzewodniczących w celu ukierunkowania i koordynacji prac w oparciu o priorytety polityczne zamiast o formalną hierarchię. Okazało się to skutecznym sposobem zlikwidowania podziałów i współpracy wychodzącej poza teki i zespoły. Moim zadaniem jest zapewnienie komplementarności i spójności między różnymi obszarami polityki oraz wykorzystanie synergii między portfelami, a także zapewnienie wartości dodanej poprzez wspieranie podlegających mi obszarów polityki. Grupa komisarzy, której będę przewodniczyć, stanowić będzie forum wyznaczające ogólny strategiczny kierunek.

Jednym z moich głównych zadań będzie zapewnienie, aby przyszły Europejski Fundusz Społeczny+ i fundusz Erasmus+ sprzyjały włączeniu społecznemu, wspierały osoby najbardziej potrzebujące i przyczyniały się do zwiększenia mobilności pracowników w całej UE. Kluczowe znaczenie ma wspólne zaangażowanie na rzecz wdrażania programów Erasmus, DiscoverEU i Europejskiego Korpusu Solidarności. Przez ponad trzy dekady doświadczenia z programem Erasmus i jego poprzednikami stworzyliśmy solidnie funkcjonujący system, realizowany częściowo na poziomie krajowym, a częściowo na europejskim. Nadszedł czas, by przejść na kolejny poziom i zapewnić, aby Erasmus dotarł do wszystkich obywateli. O możliwościach programu należy informować regiony, lokalne społeczności, ale także różne grupy, aby zapewnić, że będzie to program odzwierciedlający zasady różnorodności i włączenia społecznego nieodłącznie związane ze społeczeństwami Europy. Europejski Korpus Solidarności jest nowszym programem, który korzysta z doświadczeń zgromadzonych w ramach programu Erasmus. Zamierzam zadbać o to, by program ten szybko się rozwijał i przyniósł wymierne rezultaty w nadchodzących latach. Zamierzam wykorzystać programy Erasmus, DiscoverEU i Europejski Korpus Solidarności, aby wzmocnić pozycję młodych ludzi i stworzyć im nowe możliwości w zakresie mobilności. W ramach budowania Unii równości będę również dążyć do tego, by programy Erasmus i DiscoverEU były bardziej dostępne i sprzyjały włączeniu społecznemu. Uważam, że w tym celu można lepiej wykorzystać elementy wspólne z Europejskim Funduszem Społecznym+.

5. Powierzono Panu zadanie nadzoru nad edukacją, kulturą, sportem oraz integracją migrantów i uchodźców. Jak postrzega Pan rolę edukacji, kultury i sportu w zaszczepianiu europejskiego poczucia przynależności i budowaniu spójnych społeczności oraz w promowaniu integracji mniejszości, migrantów i uchodźców, z uwzględnieniem ich różnorodności? Które programy i instrumenty polityczne UE w dziedzinie edukacji, kultury i sportu pomagają w realizacji tego celu i jakie ewentualne środki są potrzebne w przyszłości?

Uważam, że nowy impuls do włączenia społecznego we wszystkich sferach musi obejmować silny i odnowiony nacisk na dalszą integrację i włączenie społeczne migrantów i uchodźców. Bycie Europejczykiem oznacza otwarcie na świat, otwarcie serc i domów na osoby, które mają mniej szczęścia, oraz na wszystkich, którzy żyją w naszym społeczeństwie. Demografia i potrzeby rynku pracy również stanowią silny argument na rzecz zwiększenia legalnej migracji i dopasowania umiejętności do potrzeb rynku pracy. Integracja ma kluczowe znaczenie dla osób przybywających do Europy, dla społeczności lokalnych oraz dla długotrwałego zdrowia naszego społeczeństwa i naszej gospodarki. Jeśli chcemy pomóc naszym społeczeństwom i gospodarce, musimy wspierać wszystkich, którzy są częścią tego społeczeństwa. Włączenie społeczne jest zarówno prawem, jak i obowiązkiem.

Kształcenie i szkolenie, rozwój umiejętności i kompetencji mają kluczowe znaczenie dla udanej integracji migrantów i uchodźców. Pomagają ludziom radzić sobie w nowym otoczeniu, osiągać sukcesy i uczestniczyć w życiu społecznym. Szkoły, muzea, ośrodki kultury i zajęcia sportowe to miejsca, w których buduje się wspólnoty. W miastach i na wsiach są to miejsca, w których rodziny i sąsiedzi spotykają się i nawiązują kontakty. Zaangażowanie w takie działania przynosi nowo przybyłym migrantom i uchodźcom wiele korzyści: pomoc w nauce języka kraju przyjmującego, stworzenie sieci społecznej, wykorzystanie posiadanych umiejętności lub rozwój nowych, a także uzyskanie głębszego zrozumienia kultury i wartości danej społeczności.

Zaangażowanie w edukację, kulturę i sport zbliża ludzi. Zwalcza ksenofobię, wykluczenie i podziały na „swoich” i „obcych”. Umożliwia zarówno migrantom, jak i społecznościom przyjmującym najlepsze wykorzystanie dostępnych umiejętności: prawie jedna czwarta migrantów posiada doskonale wykształcenie, jednak często nie mogą oni wykorzystywać swoich umiejętności. Ponad 40% ma zbyt wysokie kwalifikacje w stosunku do wykonywanej pracy. Nie możemy sobie pozwolić na marnowanie tego potencjału. Jednocześnie prawie jedna piąta migrantów ukończyła jedynie szkołę podstawową i potrzebuje pomocy w dalszej nauce.

UE może wspierać wysiłki państw członkowskich w tym zakresie. Plan działania na rzecz integracji obywateli państw trzecich z 2016 r. połączył środki w dziedzinach takich jak edukacja, integracja na rynku pracy oraz aktywne uczestnictwo/włączenie społeczne. Musimy wykorzystać sukcesy w jego wdrażaniu i zastanowić się, co jeszcze możemy zrobić.

W dziedzinie edukacji program Erasmus+ wspiera już państwa członkowskie w uczeniu się od siebie nawzajem i rozwoju innowacyjnych praktyk w dziedzinie edukacji i sportu oraz w odniesieniu do młodzieży. W ramach programu instytucje edukacyjne, organizacje młodzieżowe i kluby sportowe współpracują ze sobą bezpośrednio i realizują wspólne projekty. Program wspiera mobilność i wymianę, a jego platforma internetowa pomaga nauczycielom w promowaniu dialogu międzykulturowego w klasach. Program DiscoverEU wzmacnia poczucie przynależności młodych ludzi do Unii Europejskiej, oferując im nowe możliwości odkrywania europejskiego dziedzictwa kulturowego. W przyszłości będę dążył do dalszego rozwoju komponentu edukacyjnego i kulturowego tego programu. Fakt, że około

275 tys. młodych ludzi ubiegało się już o udział w programie DiscoverEU, pokazuje, że mają oni prawdziwy apetyt na transgraniczną naukę. 160 tys. młodych osób zapisało się na wolontariat, staż lub pracę za pośrednictwem Europejskiego Korpusu Solidarności. Integracja obywateli państw trzecich, osób ubiegających się o azyl i uchodźców jest jednym z obszarów, w których działania Korpusu mające na celu sprostanie wyzwaniom społecznym mogą wnieść znaczny wkład. Podobne działania prowadzone są w dziedzinie sportu: nagrody #Beinclusive EU przyznawane są za wybitne osiągnięcia w promowaniu integracji społecznej w całej Europie, w tym integracji migrantów i uchodźców. Nacisk kładzie się też na transgraniczną współpracę kulturalną i różnorodność w projektach współpracy kulturalnej.

Te oddolne inicjatywy pozwalają pokazać zaangażowanie w aktywne działania na rzecz integracji. Spoglądając na doświadczenia z przeszłości i stojące przed nami wyzwania, musimy w dalszym ciągu budować ekosystem integracji wspierający słabsze grupy społeczne i promujący integrację poprzez edukację, sport i kulturę oraz uwzględniający potrzeby młodych ludzi. Ukierunkowane finansowanie w ramach programu Erasmus+, Funduszu Społecznego+, Europejskiego Korpusu Solidarności i programu „Kreatywna Europa” pozostanie kluczem do sukcesu.

Moim zadaniem jako koordynującego wiceprzewodniczącego będzie wykorzystanie synergii między tymi różnymi instrumentami finansowania. Zgodnie z wnioskami Komisji dotyczącymi kolejnego długoterminowego budżetu długofalowa integracja migrantów i uchodźców została włączona do Europejskiego Funduszu Społecznego+, natomiast początkowa integracja osób ubiegających się o azyl będzie nadal wchodzić w zakres Funduszu Azylu i Migracji. Fundusze kulturalne w ramach programu Erasmus+, Europejskiego Korpusu Solidarności i programu „Kreatywna Europa” stanowią odrębne instrumenty finansowania. Oznacza to, że istnieją duże możliwości zwiększenia synergii w odpowiednich programach, aby zapewnić osiągnięcie wspólnego nadrzędnego celu, jakim jest większa równość i włączenie społeczne, przy jednoczesnym unikaniu powielania działań.

Będziemy również musieli zastanowić się, w jaki sposób inne programy i obszary polityki UE mogą przyczynić się do stworzenia bardziej integracyjnego społeczeństwa. Istnieją różne sposoby wspierania otwarcia się szkół na szerszą społeczność, np. poprzez zaangażowanie różnych organizatorów kształcenia formalnego i pozaformalnego, instytucji kultury, klubów sportowych i organizacji młodzieżowych. Mogłoby to w oczywisty sposób pomóc społecznościom migrantów i uchodźców. Innym przykładem może być dalsze wspieranie nauczycieli, edukatorów i kadry kierowniczej szkół w rozwijaniu metod nauczania sprzyjających włączeniu społecznemu. Musimy również pomóc państwom członkowskim wspierając uznawanie umiejętności i kwalifikacji, a także poprawę przejrzystości kwalifikacji zdobytych w państwach trzecich. Narzędzie do tworzenia profilu umiejętności obywateli państw trzecich może faktycznie pomóc w integracji poprzez wspieranie włączenia na rynku pracy i wyszukiwanie odpowiednich możliwości szkoleniowych.

Pytania Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

6. Jakie będą Pana kluczowe priorytety w ramach przydzielonego Panu zakresu kompetencji i czy jest Pan gotowy zgodzić się na zmianę tytułu swojej teki? Biorąc pod uwagę, że Pana teka pokrywa się w dużym stopniu z zakresem kompetencji komisarza do spraw wewnętrznych, czy może Pan określić konkretnie dziedziny, za które będzie Pan odpowiedzialny, oraz dziedziny, za które odpowiedzialna będzie komisarz do spraw wewnętrznych? W jaki sposób zadba Pan o to, by nie dochodziło do nakładania się obowiązków, co mogłoby prowadzić do przeoczenia niektórych obszarów polityki? Czy

zobowiązuje się Pan do stawienia się przed komisją LIBE na jej wniosek i co najmniej dwa razy w roku?

Poszanowanie godności osoby ludzkiej, wolność, demokracja, równość, praworządność, poszanowanie praw człowieka, w tym praw osób należących do mniejszości, pluralizm oraz równość kobiet i mężczyzn – to wartości i zasady leżące u podstaw naszej Unii. Walczyły o nie wcześniejsze pokolenia. Nie możemy przyjmować ich za pewnik.

Bycie Europejczykiem oznacza ochronę osób znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji. Oznacza dostęp do systemów opieki zdrowotnej i opieki społecznej dla wszystkich. Oznacza posiadanie takich samych możliwości. Oznacza przygotowanie ludzi do odnoszenia sukcesów przy zmieniającym się społeczeństwie i rynku pracy. Oznacza również silny europejski wymiar kultury i sportu, stanowiących elementy składowe naszych społeczności i siłę napędową naszej gospodarki. To poczucie bezpieczeństwa na ulicach, w domach, w miejscach spotkań i wspólnego życia. Bycie Europejczykiem oznacza otwarcie na świat, otwarcie serc i domów na osoby, które mają mniej szczęścia. Oznacza walkę o te same prawa, zasady i wartości na całym świecie.

To właśnie definiuje Europejczyków i to właśnie te wartości i zasady mam zamiar promować – wraz z moimi współpracownikami oraz Parlamentem Europejskim. To właśnie stanowić będzie podstawę mojej pracy, jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona.

Prace te muszą odbywać się w oparciu o zasadę niedyskryminacji, wzajemnego szacunku i wsparcia dla osób znajdujących się w trudnej sytuacji, z uwzględnieniem integracji osób budujących nowe życie w Europie. Moim priorytetem jest dopilnowanie, aby nasze wysiłki doprowadziły do tego, że społeczeństwo Unii będzie spójne i integracyjne. Oznacza to zapewnienie ludziom narzędzi i wsparcia niezbędnych do ich rozwoju osobistego. Oznacza to zapewnienie niezbędnego bezpieczeństwa i spokoju. Oznacza to zwrócenie szczególnej uwagi i zapewnienie szczególnego wsparcia dla osób znajdujących się w trudnej sytuacji i potrzebujących, zarówno w Europie, jak i poza jej granicami.

Zadaniem wiceprzewodniczących jest kierowanie i koordynacja. Moje zadanie rozumiem jako rolę koordynatora, osoby udzielającej wskazówek i ukierunkowującej działania w ten sposób, by współpraca we wszystkich dziedzinach kompetencji Komisji podlegających mojej odpowiedzialności służyła realizacji wspólnych celów, bez powielania zadań.

Chciałbym jako wiceprzewodniczący wnieść istotną wartość dodaną w koordynowanie prac Komisji. Po pierwsze, w dziedzinie włączenia społecznego i integracji, będę współpracować z komisarzami odpowiedzialnymi za miejsca pracy, sprawy wewnętrzne, innowacje i młodzież, równość i zdrowie oraz z ich służbami na rzecz promowania Unii równości, w tym w odniesieniu do integracji obywateli państw trzecich.

Po drugie, w dziedzinie migracji, będę współpracować z moimi kolegami nad przygotowaniem nowego paktu na rzecz migracji i azylu, łączącego politykę wewnętrzną i zewnętrzną. Potrzebujemy narzędzi, które rozbijają sztywne wewnętrzne podziały organizacyjne. Zrównoważone rozwiązania możemy znajdować wyłącznie w oparciu o kompleksowe podejście, analizując legalne drogi, granice, azyl, powroty i współpracując ściśle z partnerami spoza Unii Europejskiej. Moim zadaniem będzie zapewnienie właściwej koordynacji wszystkich tych dynamicznych elementów. Zadbam również o to, by we wszystkich obszarach polityki związanych z migracją nasze działania koncentrowały się na

ludziach, a rozwiązania były zgodne z naszymi wartościami, takimi jak solidarność, humanitaryzm i tolerancja.

Wreszcie, moja rola koordynacyjna wniesie prawdziwą wartość dodaną w prace Komisji nad unią bezpieczeństwa, a zwłaszcza nad zagrożeniami hybrydowymi. W tym zakresie będę współpracować z komisarzami do spraw wewnętrznych, równości i rynku wewnętrznego oraz ich służbami oraz z wysokim przedstawicielem/wiceprzewodniczącym Komisji do spraw silniejszej pozycji Europy na świecie.

W ciągu ostatnich kilku lat stało się coraz bardziej oczywiste, że bezpieczeństwo obywateli UE może zostać zapewnione jedynie dzięki wspólnym wysiłkom na szczeblu krajowym i unijnym. Moja rola będzie polegać na kierowaniu pracami na rzecz unii bezpieczeństwa, aby połączyć działania Komisji w różnych sektorach i obszarach kompetencji w celu uniemożliwienia terrorystom działania, zwalczania poważnej i transgranicznej przestępczości, ochrony Europejczyków w internecie oraz zwalczania cyberprzestępczości, a także usuwania luk informacyjnych i promowania transgranicznej współpracy w zakresie egzekwowania prawa. Wykorzystam również podejście geopolityczne i zaangażowanie całego kolegium komisarzy, które ma stanowić podstawę funkcjonowania Komisji Ursuli von der Leyen, aby wzmocnić współpracę UE w zakresie budowania odporności na zagrożenia hybrydowe.

Wszystkie te priorytety wiążą się z szeregiem obszarów polityki, dlatego niezbędne są inwestycje, aby zapewnić wykorzystanie narzędzi, zasobów i wartości w najskuteczniejszy sposób. Właśnie dlatego potrzebna jest kreatywna organizacja kolegium wyznaczona przez nowo wybraną przewodniczącą, gdzie nadrzędna rola wiceprzewodniczących uzupełnia ukierunkowaną politykę komisarzy. Każdy komisarz jest odpowiedzialny za obszar polityki, którym zajmuje się podległy mu departament, ale wiele kwestii wchodzi w zakres kompetencji różnych departamentów. Moja rola polega na łączeniu różnych aspektów polityki, na przykład edukacji i umiejętności, migracji i umiejętności czy też różnych aspektów bezpieczeństwa. Pozwoli to na zwiększenie synergii i zmniejszenie ryzyka wystąpienia luk. We współpracy z komisarzami do spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, równości, zdrowia, innowacji i młodzieży, miejsc pracy i rynku wewnętrznego, oraz z wieloma innymi kolegami, będę dążyć do kreatywnego łączenia obszarów polityki w celu znalezienia wspólnych rozwiązań opartych na naszych wartościach i obowiązkach. Jestem również głęboko zaangażowany w rolę Komisji w budowaniu konsensusu poprzez otwartość, konsultacje i rozliczalność. W tym celu stworzymy mechanizmy koordynacji, za którymi stać będzie ukierunkowany program i wizja konkretnych rezultatów.

Moje doświadczenie parlamentarne przekonało mnie, że konieczne jest również prowadzenie szczerego i politycznego dialogu z Parlamentem Europejskim w oparciu o otwartość, przejrzystość i wzajemne zaufanie. Są to kwestie budzące duże zainteresowanie społeczne i bardzo ważne jest, aby wykazać się przez obywatelami skuteczną i demokratyczną rozliczalnością. Nie wyobrażam sobie pełnienia moich obowiązków jako komisarza bez stałej wymiany poglądów z Parlamentem i jego komisjami. Uważam, że częścią moich obowiązków koordynacyjnych jako przewodniczącego grupy komisarzy jest dbanie o regularny dialog polityczny z Parlamentem na temat wszystkich kwestii leżących w moich kompetencjach. Zobowiązuję się do składania sprawozdań Parlamentowi na każde żądanie, a przede wszystkim regularnie. W mojej roli koordynatora będę interesować się pracami wszystkich komisji zajmujących się kwestiami wchodzącymi w zakres mojej teki, aby lepiej zrozumieć wszystkie perspektywy.

7. Jakie formy legalnej migracji będą dla Pana priorytetowe jako istotna część całościowego podejścia do migracji w nowym pakcie o migracji i azylu? W jaki sposób zapewni Pan, że inicjatywy na małą skalę – takie jak obecnie koordynowane przez Komisję projekty pilotażowe dotyczące migracji pracowników – zostaną poszerzone, by promować większą mobilność pracowników o różnych poziomach kwalifikacji do UE? Czy podejmie Pan działania w celu odblokowania negocjacji w sprawie niebieskiej karty oraz czy zastosuje Pan bardziej spójne podejście do legalnej migracji poprzez stworzenie możliwości legalnej migracji dla pracowników o średnich i niskich kwalifikacjach w oparciu o zapotrzebowanie na rynku pracy w UE? Czy zobowiąże się Pan do promowania, zarówno w wymiarze wewnętrznym, jak i zewnętrznym, unijnych narzędzi legalnej migracji, takich jak dyrektywy w sprawie niebieskiej karty, pracowników sezonowych, studentów i naukowców, łączenia rodzin oraz, w przyszłości, unijnych ram przesiedleń i wiz humanitarnych? Jakie inicjatywy podejmie Pan w celu zapewnienia integracji obywateli państw trzecich z myślą o spójnych społecznościach lokalnych, w których nie będzie możliwa eksploatacja? Jakie wsparcie UE przewiduje Pan na rzecz tego celu¹?

Tworzenie dalszych możliwości legalnej migracji jest jednym z głównych priorytetów mandatu Komisji Ursuli von der Leyen. Legalna migracja służy realizacji kilku celów. Po pierwsze może pomóc w reagowaniu na realia demograficzne i potrzeby rynku pracy w europejskiej gospodarce w obliczu globalnego wyścigu o talenty. Po drugie może stanowić bezpieczną alternatywę dla osób, które w przeciwnym razie mogłyby być zmuszone do wyruszenia w niebezpieczną i nielegalną drogę do Europy. Po trzecie legalna migracja jest również jednym z kluczowych elementów poważnych, długoterminowych stosunków z partnerami spoza UE, którzy chcą widzieć nowe możliwości dla swoich obywateli i którzy dostrzegają korzyści płynące z rozwoju kwalifikacji ludności.

Legalna migracja jest zatem ważnym elementem racjonalnej polityki migracyjnej. Musimy jednak rozwiać wątpliwości w niektórych państwach członkowskich.

Mając na uwadze poprawę działania obecnych unijnych narzędzi legalnej migracji, powinniśmy zastanowić się, w jaki sposób można je lepiej wdrożyć i egzekwować, w jaki sposób można je ulepszyć, a także w jaki sposób możemy pogłębić współpracę z państwami członkowskimi i podmiotami gospodarczymi w zakresie migracji zarobkowej, gdzie istnieją bariery utrudniające UE przyciągnięcie wysoko wykwalifikowanych pracowników. Będę ściśle współpracować z komisarzami do spraw wewnętrznych i miejsc pracy w celu znalezienia rozwiązania, które będzie w stanie odpowiedzieć na wszelkie obawy i pozwoli wyjść z impasu.

Istotna część naszych umów z państwami trzecimi będzie obejmować element legalnej migracji. Będę ściśle współpracować z wysokim przedstawicielem/wiceprzewodniczącym oraz innymi komisarzami, aby doprowadzić do spójności zewnętrznego i wewnętrznego wymiaru tego ważnego obszaru polityki. Prowadzone projekty pilotażowe pokazują wyraźnie, jaka współpraca między państwami członkowskimi, państwami trzecimi i pracodawcami jest niezbędna, aby uzyskać dobre rezultaty. W oparciu o te projekty dokonam analizy nowoczesnych i ukierunkowanych systemów legalnej migracji, które odpowiadają potrzebom

---

¹ Gdyby pytanie 1 okazało się bezprzedmiotowe, mogłoby zostać podzielone na dwa, aby lepiej odzwierciedlić przepisy art. 3 ust. 5 załącznika VII do Regulaminu Parlamentu.

gospodarki, rynku pracy i wyzwań demograficznych w UE. Wsparcie udzielane obecnie w ramach funduszu powierniczego dla Afryki okazało się skutecznym bodźcem dla tych projektów pilotażowych. Będziemy musieli zachować możliwość finansowania przez UE.

Skuteczna integracja migrantów legalnie przebywających w UE ma zasadnicze znaczenie dla spójności naszych społeczeństw. W ostatnich latach na terytorium państw członkowskich przybyła duża liczba obywateli państw trzecich, a skuteczna integracja jest zarówno prawem, jak i obowiązkiem. UE może odegrać kluczową rolę we wspieraniu wysiłków państw członkowskich w tej dziedzinie, ułatwiając wymianę dobrych praktyk i wzajemne uczenie się. Rozwiązania muszą być oddolne, co oznacza współpracę ze społecznościami lokalnymi, które wiedzą, co najlepiej sprawdza się w danym obszarze i wspieranie ich. Musimy korzystać z przykładów udanych rozwiązań, takich jak europejskie partnerstwo na rzecz integracji na rynku pracy oraz partnerstwo na rzecz integracji migrantów i uchodźców w ramach agendy miejskiej.

Ważnym elementem naszych działań jest finansowanie ze środków UE. Zgodnie z wnioskami dotyczącymi kolejnego długoterminowego budżetu długofalowa integracja migrantów i uchodźców została włączona do Europejskiego Funduszu Społecznego+, natomiast początkowa integracja osób ubiegających się o azyl będzie nadal wchodzić w zakres przyszłego Funduszu Azylu i Migracji. Jednym z moich zadań jest zapewnienie, aby przyszły Europejski Fundusz Społeczny+ sprzyjał włączeniu społecznemu, wspierał osoby znajdujące się w najtrudniejszej sytuacji i pomagał zwiększać mobilność pracowników w całej UE. Jest to dla mnie okazja do uwzględnienia kwestii integracji migrantów i uchodźców w różnych obszarach polityki.

Wzmocnienie legalnych i bezpiecznych dróg wjazdu do UE dla obywateli państw trzecich potrzebujących ochrony międzynarodowej jest zasadniczym elementem każdej unijnej polityki migracyjnej i stanowi konkretny przykład wywiązania się z obowiązku humanitarnego. Podobne podejście musi kierować naszą pracą. Fakt, że od 2015 r. dwa skuteczne unijne programy przesiedleń przyczyniły się do znalezienia schronienia w UE dla niemal 60 tys. osób wymagających ochrony międzynarodowej, jest powodem do dumy, ale musimy kontynuować te działania. Musimy sfinalizować unijne ramy przesiedleń.

Będę również współpracować z wysokim przedstawicielem/wiceprzewodniczącym i komisarzem do spraw wewnętrznych nad otwarciem nowych korytarzy humanitarnych. Aby te korytarze humanitarne mogły działać, w UE niezbędne są miejsca przesiedlenia. Oba te elementy muszą iść ze sobą w parze.

Po przyjęciu unijnych ram przesiedleń powinniśmy rozważyć, czy potrzebne są dodatkowe środki dotyczące przyjmowania ze względów humanitarnych.

8. Jako kandydat na wiceprzewodniczącego będzie Pan odpowiedzialny za koordynację unii bezpieczeństwa. W jaki sposób zadba Pan o to, by istniejący zestaw instrumentów w dziedzinie bezpieczeństwa był właściwy, zrealizowany w sposób pełny i prawidłowy oraz by nie miał luk? Czy będzie Pan nadal składać sprawozdania z postępów w tworzeniu unii bezpieczeństwa, analizując, które z luk w europejskiej unii bezpieczeństwa są nadal największe, i w jaki sposób można im zaradzić? Czy przeanalizuje Pan, w jaki sposób istniejące instrumenty i narzędzia są wdrażane przez państwa członkowskie, czy sprawdza się dokładność danych i czy – biorąc pod uwagę rolę Komisji jako strażniczki traktatów – stosuje się środki zaradcze w razie potrzeby

i w przypadku zagrożenia lub naruszenia podstawowych? W jaki sposób zagwarantuje Pan, że każdy proponowany środek w zakresie bezpieczeństwa w pełni przestrzega praw podstawowych, zasad konieczności i proporcjonalności, a w szczególności nie obejmuje powszechnego gromadzenia danych lub masowego nadzoru, oraz w jaki sposób zamierza Pan rozwiązać kwestię wdrażania istniejących środków w tym zakresie? Czy zajmie Pan bardziej zdecydowane stanowisko wobec tych państw członkowskich, które nie stosują środków bezpieczeństwa w odpowiednim czasie poprzez natychmiastowe wszczynanie postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego?

Jak podkreślono w wytycznych politycznych, jeśli chodzi o ochronę naszych obywateli, musimy uczynić wszystko, co w naszej mocy. Pierwszym priorytetem ustalonym przez Radę Europejską w programie strategicznym na lata 2019–2024 jest ochrona obywateli i swobód. UE może wspierać państwa członkowskie w ochronie obywateli przede wszystkim w obszarach o silnym wymiarze transgranicznym, takich jak terroryzm, przestępczość zorganizowana czy cyberprzestępczość, a także poprzez zapewnienie silnego wymiaru bezpieczeństwa w różnych obszarach polityki – w sektorze cyfrowym, energetyce, usługach finansowych czy też w dziedzinie granic. Dzięki moim przekrojowym obowiązkom zapewnię dalsze postępy w tworzeniu rzeczywistej i skutecznej unii bezpieczeństwa. Zobowiązuję się również kontynuować opracowywanie regularnych sprawozdań dotyczących unii bezpieczeństwa i przedkładać je Parlamentowi.

UE opracowała szereg narzędzi i strategii wspierających bezpieczeństwo wewnętrzne. Wciąż jednak istnieją wyzwania i luki, które uniemożliwiają nam pełne wykorzystanie potencjału unii bezpieczeństwa. Stoimy w obliczu ciągle zmieniającego się krajobrazu zagrożeń, który wymaga stałej czujności i adaptacji.

Będę pracował nad likwidacją luk informacyjnych dzięki wdrożeniu wniosków dotyczących interoperacyjności, które będą szczególnie ważne w momencie uruchomienia nowych systemów informacyjnych w postaci systemu wjazdu/wyjazdu, europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zreformowanego europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych (ECRIS).

Dzięki ciężkiej pracy Parlamentu i Rady wszystkie te wnioski zostały przyjęte. Moim zadaniem jest dopilnowanie, aby zostały wdrożone. Będę bez ustanku dążył do wdrożenia wspólnie uzgodnionych planów. Komisja może wspierać państwa członkowskie w procesie wdrażania poprzez zapewnianie wsparcia finansowego, pomocy prawnej i praktycznych porad. Komisja musi również wykorzystać swoją rolę strażniczki Traktatów, aby doprowadzić do realizacji wspólnie uzgodnionych działań, w pełnej zgodności z prawami podstawowymi.

Wdrożenie tych przepisów przyczyni się do poprawy współpracy transgranicznej, ale musimy zrobić więcej, aby zmodernizować narzędzia, którymi dysponują organy ścigania, i dostosować je do nowego środowiska bezpieczeństwa w epoce cyfrowej. Musimy stworzyć lepszą kulturę współpracy transgranicznej, aby uniknąć ryzyka, że przestępczość zorganizowana wykorzysta różnice w podejściach krajowych i zapobiec oportunistycznym działaniom przestępczości wykorzystującej cyberprzestrzeń. Musimy połączyć zasoby i wiedzę fachową, tak by żadnego z państw członkowskich nie pozostawiać bez pomocy, oraz aby nie powstały nowe luki w dziedzinie bezpieczeństwa.

Wszystkie te działania wymagają podejścia opartego na istniejących strukturach i agencjach, dialogu z państwami członkowskimi i skoncentrowania się na tym, jak praktyczne działania oparte na współpracy w ramach UE mogą pomóc w egzekwowaniu prawa. Wymaga to jasnych ram prawnych, ułatwiających współpracę między organami, a także z sektorem prywatnym, przy pełnym poszanowaniu praw podstawowych. Jeżeli dana kwestia dotyczy jednego państwa, dotyczy ona nas wszystkich: musimy wspierać współpracę nie tylko między organami, ale także między różnymi społecznościami. Na przykład aby lepiej reagować na niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych w internecie, usługodawcy, których usługi są wykorzystywane przez przestępców, muszą współpracować z organami ścigania, a także z edukatorami i służbami socjalnymi, aby wzmocnić prewencję, lepiej informować się nawzajem o wykrytych nadużyciach, identyfikować i ratować ofiary oraz identyfikować i ścigać sprawców. W tym celu Komisja musi stworzyć przestrzeń owocnego dialogu i praktycznej współpracy.

Wyzwania strategiczne, z którymi mamy dziś do czynienia, powodują, że będziemy musieli działać więcej i lepiej. Bezpieczeństwo jest zasadniczym elementem wielu obszarów polityki UE. W związku z tym będziemy potrzebowali wykorzystać wszystkie te obszary oraz zdolności, a w szczególności zapewnić spójne ramy skutecznej koordynacji.

Komisja zwróciła już szczególną uwagę na potrzebę połączenia obszarów polityki i instrumentów UE w tej dziedzinie. Jako wiceprzewodniczący zamierzam budować unię bezpieczeństwa w oparciu o ścisłą koordynację wewnętrzną. Jest to również najlepszy sposób zapewnienia, aby prawa podstawowe były w spójny sposób uwzględnione w naszej polityce. Musimy chronić obywateli przed poważnymi przestępstwami i atakami terrorystycznymi – ale polityka bezpieczeństwa może być zrównoważona tylko wtedy, gdy szanuje nasze prawa podstawowe. Zarówno cel polityczny, jakim jest ochrona naszych obywateli, jak i poszanowanie praw podstawowych, muszą być włączone do strategii politycznych od samego początku. Będzie to główne zadanie Grupy Komisarzy ds. Ochrony Naszego Europejskiego Stylu Życia, przy czym w jej prace zaangażowani będą wiceprzewodniczący do spraw wartości i przejrzystości oraz wysoki przedstawiciel/wiceprzewodniczący do spraw silniejszej pozycji Europy na świecie, tak aby ściślej powiązać bezpieczeństwo wewnętrzne i zewnętrzne.

Czuć się bezpiecznie we własnym domu – to najbardziej podstawowe i powszechne prawo. Jednak żadne prawo nie jest bezwzględne; musimy zachować równowagę między prawem do bezpieczeństwa a prawem do prywatności i ochrony danych osobowych. Przestrzeganie praw podstawowych musi zatem pozostać jedną z kluczowych cech polityki bezpieczeństwa UE, zgodnie ze zobowiązaniami prawnymi wynikającymi z traktatów. Oprócz skutecznej kontroli sądowej sprawowanej przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej Komisja stworzyła kilka mechanizmów, by uwzględniać aspekt praw podstawowych w pracach nad wnioskami ustawodawczymi i politycznymi. Jestem w pełni świadomy wrażliwości tej kwestii oraz znaczenia testowania środków bezpieczeństwa pod kątem zgodności z prawami podstawowymi. Dopilnuję również, abyśmy uwzględniali orzeczenia Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości. Obejmuje to pełne poszanowanie zasady proporcjonalności i pomocniczości oraz stosowanie mechanizmów zarządzania umożliwiających dochodzenie roszczeń. Bardzo ważna na tym polu jest aktywność Parlamentu Europejskiego, którą będę się zawsze starał promować i ułatwiać.

Ponadto Komisja powinna w dalszym ciągu pełnić rolę strażniczki Traktatów i wszczynać postępowania o naruszenie zawsze, gdy będzie to konieczne do zapewnienia pełnej

transpozycji i skutecznego stosowania prawa Unii. Podejściu temu towarzyszyć będzie również pełna gotowość do podjęcia dyskusji na temat sposobów pokonania praktycznych przeszkód i ułatwienia państwom członkowskim poczynienia postępów. Jest to element przejrzystego i opartego na wynikach podejścia, które chciałabym promować, aby stworzyć skuteczną unię bezpieczeństwa, jakiej oczekują od nas obywatele.